

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 962
van **SABINE VERMEULEN**
datum: 11 april 2016

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Naleving Dierenwelzijnswet - Inspectie

Ik begrijp dat het departement Dierenwelzijn twee 'afdelingen' omvat, enerzijds de dienst Dierenwelzijn, die op decretaal vlak voorbereidend werk verricht (i.e. het voorbereiden van wijzigingen aan bijvoorbeeld de Dierenwelzijnswet van 14 augustus 1986) en anderzijds de Vlaamse inspectie Dierenwelzijn (i.e. de "controleurs" van de bestaande dierenwelzijnswetgeving).

1. Zijn er interne regels die gevolgd worden door de inspecteurs of door hen zouden gevolgd moeten worden? Hoe worden bijvoorbeeld algemene voorschriften zoals het voorschrift uit artikel 1 van de Dierenwelzijnswet (verbod om dieren onnodig pijn of lijden toe te brengen) gecontroleerd? Ik stel deze vraag omdat bijvoorbeeld op het internet foto's te zien zijn van inbeslaggenomen dieren van het failliete bedrijf in Kasterlee, waarover de inspectie volgens de curator geen opmerkingen had. De foto's zijn nochtans gruwelijk: blinde honden die dienen in de fokkerij, honden met compleet rotte tanden, doorligwonden, hoofdonden enz..
2. De toekenning van milieuvergunningen voor het uitbaten van hondenfokkerijen ressorteert niet onder de bevoegdheid van de minister. Echter, indien lokale besturen milieuvergunningen toekennen voor soms meer dan 1000 kweekteven, hoe kan daarvan beweerd worden dat in dergelijke kwekerijen de dierenwelzijnsnormen (zoals bijvoorbeeld voorzien door artikel 1 van de Dierenwelzijnswet doch ook door artikel 4) nageleefd worden?
3. Bestaan er interne richtlijnen bij de dienst Dierenwelzijn, hetzij bij de inspectie, om te voorkomen dat inbeslaggenomen dieren bij een vennootschap of natuurlijke persoon nooit nog opnieuw terechtkomen bij een andere vennootschap opgericht door de beslagene?
4. Wanneer er een faillissement plaatsvindt van een voorheen erkende kweker, volgt dan ambtshalve, om de loutere reden van het faillissement, de intrekking van de erkenning (het zogenoemde HK-nummer) door de diensten van de minister?
5. Bestaat de intentie om structureel meer diepgaande inspecties te organiseren bij die Vlaamse kwekers die kweekteefjes houden van bijvoorbeeld 10 rassen of meer? Neemt de minister zich voor de opdracht te geven om de focus van de inspecties meer te leggen op kwekers die bijvoorbeeld beschikken over milieuvergunningen klasse 2 en soms tot meer dan 1000 honden, onder die milieuvergunning, mogen houden?

ANTWOORD

op vraag nr. 962 van 11 april 2016

van **SABINE VERMEULEN**

1. Het spreekt vanzelf dat wanneer de inspecteurs van de inspectiedienst Dierenwelzijn controles doen, ze dit doen aan de hand van de dierenwelzijnsregelgeving. De dierenwelzijnswet van 14 augustus 1986 is een kaderwet die de basis vormt voor een hele reeks specifieke uitvoeringsbesluiten. Controles in honden- en kattenkwekerijen worden uitgevoerd op basis van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren. De Inspectiedienst maakt hierbij gebruik van checklists die werden opgesteld op basis van de regelgeving.
Voor wat de kwekerij in Kasterlee betreft, verwijs ik naar het verslag van de vergadering van de Commissie van 27 april 2016.
2. Wanneer een kwekerij een milieuvergunning krijgt, betekent dat nog niet dat ze van start kan gaan. Naast een milieuvergunning is immers ook een erkenning vereist. Vooraleer deze erkenning wordt afgeleverd, wordt nagegaan of aan alle erkenningsvoorwaarden voldaan is. Ook na het afleveren van een erkenning worden controles uitgevoerd. Op deze manier wordt het welzijn van de dieren gegarandeerd. Zoals ik heb aangegeven in de vergadering van de Commissie van 27 april 2016 is de vraag of een beperking van het aantal dieren moet ingebouwd worden een voorwerp van discussie in de schoot van de Raad voor Dierenwelzijn. We moeten ons wel bewust zijn van het feit dat de vraag op de markt niet zal dalen, en van het effect dat daarmee veroorzaakt wordt op de import. Ik heb veel liever zicht op de kweek dicht bij huis dan dat een stroom vanuit het verre buitenland gestimuleerd wordt.
3. Bij de verkoop van in beslag genomen dieren wordt erop toegekeken dat deze niet opnieuw door de overtreder worden gekocht. Wanneer de dieren in volle eigendom worden gegeven aan een asiel, zorgt het asiel ervoor dat de nieuwe eigenaar het dier een degelijke opvang en verzorging zal bieden. Helaas is tussenkomst van stromannen echter nooit uit te sluiten. Tot op heden heeft de Dienst Dierenwelzijn echter geen problemen in deze zin meegemaakt.
Wanneer in een erkende kwekerij herhaaldelijke en/of ernstige overtredingen worden vastgesteld, wordt de erkenning ingetrokken. Bij de intrekking wordt, afhankelijk van de situatie, een tijdelijk of definitief verbod opgelegd om een nieuwe erkenning aan te vragen. Tijdens deze periode mag de betrokkene ook geen erkenningsplichtige inrichting beheren, noch er een direct toezicht uitoefenen op de dieren.
4. Een faillissement betekent een stopzetting van de activiteiten van de voorheen erkende kweker. Dat betekent dan ook dat de erkenning zonder voorwerp wordt. Bij overname van dergelijke kwekerij moet een nieuwe erkenning aangevraagd worden.
5. Zoals aangegeven in de beleidsnota en de beleidsbrief dierenwelzijn wordt sinds de regionalisering van dierenwelzijn een proactieve controleactie georganiseerd. Tijdens deze controles wordt de naleving van de dierenwelzijnsregelgeving zeer grondig gecontroleerd. Het gaat hierbij uiteraard niet alleen om de registratiegegevens en de administratie, maar vooral ook om de dieren zelf. Hierbij wordt bijzondere aandacht besteed aan vacht- en huidproblemen, tandproblemen, nagelverzorging en oog- en oorproblemen.